

men vi have heldigvis fortsat, og jeg vil altsaa, set fra Finantsministerens Standpunkt, raade til at frasalbe det Spørgsmaal om at tage Sagen op til næste Aar.

Finantsministeren (Estrup): Hvorledes Forholdene ville stille sig til næste Aar, er det jo umuligt for mig eller Noget at sige med tilnærmelsesvis Sikkerhed. Man kunde jo tænke sig, at der til næste Aar var samme Anledning, maaste endog større Anledning, end der er nu, til at lette Omsætningen af Prioriteter. Men man kunde ganske vist ogsaa tænke sig det Modsatte. Dersom f. Ex. en væsentlig Forandring i vore Kreditforhold — jeg tænker i Dieblittet nærmest paa Hypothekbanken — fandt Sted, da er jeg af den Mening, at den vilde give Anledning til en lignende og jeg tror endnu bethdeligere Omsætning af gamle Prioriteter, end Konverteringen af Statsgjælden i dette Dieblif har medført. Paa den anden Side vilde man jo ogsaa kunne tænke sig, at den Virkning af Konverteringen af Statsgjælden, at der bliver en stor Del Kapital ledig, som nu søger Anbringelse i faste Eiendomme mod en billig Rente, virkelig er forbi, og i saa Fald ser jeg i Virkeligheden ikke, hvorfor man i et Aar længere skulde undvære Stempelafgift og Thinglæsningsgebyr af rent regulære Prioritetsomsætninger. Jeg kan kun gjentage, at forsaavidt jeg er Finantsminister til den Tid, og forsaavidt Forholdene til den Tid, jeg mener til Efteraaret, ere saadanne, at der er samme Anledning, som der er nu, vil min Stilling være den samme. Den Indvending, der fremkom gjentagne Gange fra det ærede Medlem for Randers Amt 1ste Valgkreds (Schjøth), grunder sig, saa vidt jeg kan forstaa, udelukkende derpaa, at han formener, at den ustemplede Obligation ikke vil kunne udleveres til Vedkommende fra Retskontoret forinden tre Maaneders Forløb efter, at Afslutningen har fundet Sted af de andre Obligationer. Det er muligt, at Ordene, saaledes som de lyde nu, kunne eller maa forstaaes saaledes, men jeg skal gjentage, hvad jeg allerede før bemærkede, at det, som det kommer an paa, er at sikre sig, at Stempelfriheden ikke bliver benyttet udenfor de Tilfælde, man virkelig har for Die. Denne Sikkerhed kan jo ogsaa opnaas paa anden Maade, og navnlig vil den kunne opnaaes derved, at Stempelfriheden faar sit Udtryk deri, at den betalte Stempelafgift bliver tilbagebetalt, naar Bevistlighederne staffles til Veie. Man vilde jo ogsaa kunne tænke sig, at den ustemplede Obligation uden Videre blev af-

leveret, men for saa vidt Vedkommende ikke inden tre Maaneder godtgjorde Berettigelsen, vilde han ikke alene have at betale Stempel, men ogsaa Stempelmult, fordi han havde stemplet sit Papir for silde.

M. Sørensen: Naar den høitærede Finantsminister tilligemed ærede Medlemmer mene, at der ikke vil være Noget i Veien for, at vore gamle Obligationer kunne indleveres til Udslettelse samtidig med, at de nye Obligationer indleveres til Thinglæsning, er det en Forudsætning, under hvilken jeg ikke vil tilraade Noget at vedtage det foreliggende Vndringsforslag. Det vil vise sig som Regel ikke at være Tilfældet; det vil kun være undtagelsesvis, at Sigt kan finde Sted. Jeg kan slutte mig til den ærede Finantsminister i de Bemærkninger, han fremkom med sidst, at der er flere Veie, ad hvilke det Forhold kan ordnes, og det er netop det, Forslagsstillerne til det Vndringsforslag, der nu er taget tilbage, have tænkt sig ved at stille det, at Forholdet maatte ordnes paa anden Maade, end foreslaaet af det ærede Udvalg. Sagen er nemlig den, at den Obligation, som er indleveret ustemplet, kan ikke faas tilbage fra Retskriveren, før det er konstateret, at der har fundet en Konvertering Sted, og det kan kun konstateres ved Indleveringen af den gamle Obligation i kvitteret Stand. Selv med Retsbetjentens bedste Villie maa han ikke udlevere den ustemplede Obligation. Der foreligger nemlig Spørgsmaal om en Stempelforbrydelse, hvori der kan blive Tale om at idømme Vedkommende Stempelmult, og af denne simple Grund er Retskriveren nødt til at beholde denne Obligation, indtil den gamle Obligation bliver indleveret til Udslettelse. Men forsaavidt det skal være Tilfældet, som fremhævet af det ærede Medlem, er denne Lov en Umulighed; saa hjælper den kun i ganske enkelte Tilfælde. Jeg skal bede det ærede Udvalg om til 3die Behandling at tage det Spørgsmaal under Overveelse, om Udvalget er sikkert paa, at Kreditforeningsobligationer kunne faas i Løbet af 3 Maaneder til Udslettelse i kvitteret Stand. Vi skulle nemlig huske paa, at fordi man betaler, hvad man skylder en Kreditforening, derfor er man ikke færdig med den. Den solidariske Forpligtelse paabylder En, indtil dette Aars Regnskab er afsluttet og godkjendt af Ministeriet. Jeg haaber, at den Erklæring, Udvalgets Formand afgav før, at Udvalget ikke vil finde sig foranlediget til at tage Sagen op til Overveelse inden 3die Behandling, vil blive tagen tilbage. (En Stemme: Det var Ordføreren!) Ja, saa Ordføreren.